
Kouzlo zážitkové pedagogiky: i Člověče, nezlob se může poznat sebe sama

Kouzlo zážitkové pedagogiky: i Člověče, nezlob se může lidem pomoci poznat jejich pravé já

Lidé, kteří se vrátí z kurzu vedeného metodou zážitkové pedagogiky, obvykle s neutuchajícím nadšením vyprávějí o tom, že šlo o životní zážitek, jenž jim pomohl lépe poznat sebe sama a třeba i změnit pohled na svět a přehodnotit dosavadní život. Vůbec přitom není podstatné, kde dny strávili, ale jak. Právě z toho důvodu jsou dnes tyto kurzy vyhledávaným způsobem trávení nejen letních volných dní. Jak takový kurz připravit pro různé skupiny lidí se učí i studenti pastorační a sociální práce na [Evangelické teologické fakultě UK](#).

„Když člověk něco zažije, pamatuje si to mnohem lépe, než když má jen zprostředkovanou zkušenost např. z knihy, časopisu nebo z ústního podání. Základní pomůckou zážitkové pedagogiky je hra nebo nějaká aktivita. Rozdíl mezi hraním si a zážitkovou pedagogikou je však v tom, že v zážitkové pedagogice si předem vytyčíme cíle a objem informací, které chceme studentům, klientům či komukoliv jinému předat. Na základě toho vymyslíme aktivity, které k těmto cílům vedou. Cílů přitom může být nespočetné množství,“ vysvětlil Mgr. Michal Pařízek, který spolu s Bc. Pavlem Kaplanem vede kurzy zážitkové pedagogiky určené společně studentům Evangelické teologické fakulty UK a Vyšší odborné školy sociálně pedagogické a teologické JABOK.

Michal Pařízek se poprvé zúčastnil kurzů vedených metodou zážitkové pedagogiky během svých studií na [Fakultě tělesné výchovy a sportu UK](#). Díky této zkušenosti začal u sebe objevovat vlastnosti, o kterých ani nevěděl, že je má. „Do té doby jsem si například neuvědomoval, jak reaguji v zátěžových situacích. Časem bych na to asi přišel, ale díky tomu, že jsem absolvoval kurzy zážitkové pedagogiky, jsem začal mnohem dřív a rychleji poznávat sám sebe,“ vzpomínal.

Studentům se snažíme ukázat, že stačí ovládat princip hry, základy dramaturgie a práce se skupinou a naučit se s tím pracovat. To, co už znají, pak mohou přetvářet v něco zcela nového.

Samotný kurz může trvat jen pár dní, ale třeba i dva týdny, což závisí především na zvolených cílech, kterých chce skupina dosáhnout. Program organizuje tým instruktorů, kteří své svěřence vedou prostřednictvím předem důkladně připravených her a jejich reflexí ke stanoveným cílům. Pracuje se na rozvoji komunikace, poznávání sebe sama či druhých i na objevování toho, jak jedinec reaguje na nepředvídatelné či krizové situace. Díky této metodě je možné člověka přivést k hlubšímu zamyšlení nad smyslem věcí a života, nad hodnotami a postoji, lidem lze také tímto způsobem předávat konkrétní informace.

„Zážitková pedagogika je krásná v tom, že nepotřebujete znát tisíce nových her. Studentům se snažíme ukázat, že stačí ovládat princip hry, základy dramaturgie a práce se skupinou a naučit se s tím pracovat. To, co už znají, pak mohou přetvářet v něco zcela nového. Příkladem může být třeba *Člověče, nezlob se*. Lidé si myslí, že to je hra pro zkrácení dlouhé chvíle dětí. Přitom se s ní dá krásně pracovat jako s příkladem pojetí pravidel, fair play, trpělivosti, ohleduplnosti, záleží jen na tom, který z cílů si zvolíme. Dají se např. pořídit figurky, které se mohou klást na sebe, a hru upravit tak, že jeden hráč místo toho, aby druhého vyhodil z políčka, bude nosit jeho figurku na své. Množství variací nabízí i práce s kostkou, již lze zaměnit za něco jiného, např. kdo řekne nejdřív slovo začínající hláskou A, může si postavit figurku na výchozí políčko apod. Takových možností je nekonečně mnoho. Z každé hry si pak můžete odnést něco úplně nového,“ podotkl Michal Pařízek.

Jak s nástroji zážitkové pedagogiky pracovat se po teoretické stránce studenti učí během čtyřsemestrálního cyklu přednášek. Součástí výuky jsou však také blokované celovíkendové kurzy, kde si tuto metodu vyzkoušejí na vlastní kůži, aby ji v budoucnu uměli dobře použít i v praxi.

Celý cyklus pak vyvrcholí tím, že sami studenti připraví kurz pro vybranou skupinu lidí, jež si zvolí a pozvou. Je velký rozdíl v tom, jestli se připravuje teambuilding pro pracovníky nějaké firmy, akce pro seniory, pro lidi v těžkých životních situacích nebo pro problémovou mládež apod. Záleží tedy na studentech, jaký typ akce si budou chtít vyzkoušet a natrénovat, aby pak své nabyté zkušenosti mohli zužitkovat při vykonávání svých budoucích povolání.